ANUL III. — Nr. 837. EDIȚIA A DOUA SAMBATA, 25 MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMÉNTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNÏ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTÏ și JUDEȚE se primesc: NUMAÏ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rîndul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 24 Maĭ 1891.

LASCAR CATARGIU
ȘI
FORTIFICAȚIILE

Mult am regretat că confratele și amicul meŭ C. G. Costa-Foru nu a putut pătrunde în Cameră; dar trebue să mărturisesc astăzĭ — cu rizicul de a'ĭ displace — că căderea Domnieĭ-sale la ultimele alegerĭ nu mĕ întristează de loc. Prefer să vĕz pe un Pencovicĭ, pe un Ionescu-Marcus, pe un Jean de la Obor votând scandalosul credit de **45 milioane** pentru fortificărĭ, de cât pe fiul defunctuluĭ Gheorghie Costa-Foru.

Unde e neuitatul Gheorghie Costa-Foru, ale căruĭ credințĭ politice eraŭ diametralminte opuse alor mele, dar al căruĭ caracter impunea respect și admirațiune, să vază tristul hal în care aŭ căzut foștiĭ sĕĭ tovarășĭ de luptă?

Unde e intransigentul Gheorghie Costa-Foru, vice-președintele Senatuluĭ din 1868, sĕ combată cu aceiaș vigoare, cu aceiaș energie fortificările de astă-zĭ cum a combătut concesiunea Strusberg de atuncĭ?—Ambele chestiunĭ sunt identice, căcĭ ele sunt impuse de acelaș Suveran, căcĭ ambele sunt niște murdare gheșefturĭ ale Hohenzollernuluĭ care se resfață pe Tronul Românieĭ.

Și fiul acestuĭ valoros luptător se încearcă într'un articol apărut în ziarul *Bucarest* Nr. 394 sĕ explice lectorilor sĕĭ că creditul de **45 milioane** pentru fortificărĭ trebue votat; maĭ mult încă, el voește a dovedi că ministrul Lascar Catargiu bine a făcut când în anul 1889 a votat **pentru** fortificărĭ, că deputatul Lascar Catargiu bine a făcut când în anul 1890 a votat **contra** fortificărilor, și că ministrul Lascar Catargiu bine va face dacă, acum în anul 1891, va vota **pentru** fortificărĭ.

Nu știŭ de cine să'mĭ fie maĭ mare milă; de apărător saŭ de cel apărat?

Directorul ziaruluĭ *Bucarest* zice că ministrul Lascar Catargiu din 1889 bine a făcut când a votat **pentru** fortificărĭ, fiind-că ele eraŭ deja începute de defunctul I. C. Brătianu; — că deputatul Lascar Catargiu din 1890 bine a făcut când a votat **contra** fortificărilor, fiind-că Petre Carp a comis imprudența de a declara în Parlament că *fortificările ce se ridică în România sunt îndreptate contra Rusieĭ*; — și în fine, că ministrul de astăzĭ Lascar Catargiu bine va face dacă va vota **pentru** fortificărĭ, fiind-că . . . . fiind-că . . . . aceste fortificărĭ nu maĭ sunt astăzĭ îndreptate contra Rusieĭ.

Aceste fortificărĭ eraŭ o provocațiune contra Rusieĭ când Generalul Gh. Manu era ministru, Lascar Catargiŭ deputat, și Petre Carp reprezentantul colegiuluĭ I de Vasluĭ.

Ele devin o dovadă de prietenie față cu Rusia îndată ce Lascar Catargiŭ devine ministru, Generalul Gh. Manu un simplu deputat, și Petre Carp reprezintă în parlament colegiul I de Botoșanĭ, județ limitrof cu granița rusească.

Pe cine voește oare D. C. G. Costa-Foru să convingă cu asemenea argumente? — Pe deputațiĭ ale căror voturĭ nu sunt încă sigur câștigate pentru creditul fortificărilor?

Fie Domnia Sa liniștit! — Creditul de **45 milioane** va fi votat de majoritatea liberal-conservatoare, căcĭ ea ține ca partidul să se mențin la putere, fie cu rușine chiar.

Lascar Catargiu trebuia, chiar la la 1889, să nu primească a forma cabinetul cu umilitoarea condițiune de a da Străinuluĭ Incoronat creditul de **15 milioane** cerut atuncĭ pentru fortificărĭ.

Catargiu ar fi rĕmas o figură demnă și respectată; Carol I putea să'l urască, însă silit ar fi fost să'l admire, să'l respecte.

Dar camarila care înconjoară pe bătrânul șef al conservatorilor l'a perdut, l'a discreditat. Ea nu avea de cât o țintă: **Puterea cu orĭ ce preț.**

Fortificările făceaŭ parte din prețul pe care Carol I vindea puterea; decĭ, ele trebuiaŭ primite și impuse Camerilor conservatoare, precum aŭ fost impuse Camerilor liberale.

Iată de ce politicianiĭ noștri din toate partidele nu 'șĭ maĭ găsesc sprijin în Țară, și trebue să-l caute în Palatul regal, în acest Lupanar politic, de care am vorbit acum câte-va zile.

Aducă-șĭ aminte tênĕrul Costa-Foru cum partidul liberal care la 1868 a impus Țĕreĭ concesiunea Strusberg, a căzut sub povara acesteĭ greșelĭ și 'ĭ-a trebuit maĭ mulțĭ anĭ pentru a se reabilita.

Concesiunea Strusberg și Fortificațiile vor rĕmâne în istoria Țĕreĭ două infamiĭ comise de Carol I, și numaĭ de Carol I.

Or-ce Român, în vinele căruĭ curge sânge romănesc, va putea să'I arunce în față următoarele cuvinte:

Când aĭ impus Țĕreĭ concesiunea Strusberg, eraĭ un gheșeftar!

Astă-zĭ când impuĭ Țĕreĭ fortificațiile, eștĭ un trădător!

Alex. V. Beldimanŭ.

Aceĭ carĭ pretind că cu creditul de 45 milioane se vor termina fortificațiile impuse de Streinul Incoronat, inșală Țara, și comit cea maĭ mare crimă ce un patriot poate săvêrși față cu Patria sa.

Să se gândească bine deputațiĭ cărora le-a rĕmas conștiință că peste doĭ anĭ cel mult se vor impune Țăreĭ noue sacrificiĭ bănештĭ tot pentru aceste fortificărĭ.

C. F. R.

O lege votată, sancționată și promulgată, pe timpul când Căile noastre ferate eraŭ exploatate de o societate streĭnă, hotără, între multe alte dispozițiunĭ cuprinse în ea, că, pentru a putea percepe supra-taxa de 20 la % pentru trenurile accelerate, societatea trebue să dea acelor trenurĭ o iuțeală cel puțin de50 chilometre pe ceas.

Acea lege nu s'a abrogat.

Cu ce drept Consiliul de administrație și Direcțiunea generală a Căilor ferate percepe supra-taxă de 20 la % pentru trenurĭ carĭ numaĭ accelerate nu sunt, căcĭ iuțeala lor nu este nicĭ de 45 chilometre pe ceas?

Direcțiunea generală a Căilor ferate a publicat, sunt câte-va zile, un noŭ mers al trenurilor și a dat fie-căruĭ tren denumirea ce i-a convenit.

Trenurĭ de persoane și trenurĭ accelerate.

Toate aceste trenurĭ nu aŭ o iuțeală maĭ mare de 40 chilometre pe ceas, și, fără nicĭ un scrupul, direcțiunea percepe supra-taxa de 20 la %.

Aceasta e o adevĕrată spoliațiune pe spinarea călătorilor, spoliațiune care nu poate dura.

Când un călător plătește o supra-taxă destul de oneroasă—20 la %—el are dreptul de a cere o compensațiune, adică o iuțeală maĭ mare.

Facem apel la D. Const. Olănescu, Ministrul lucrărilor publice, și 'l rugăm sa pue capăt unuĭ abuz de putere, săvĕrșit de Direcțiunea generală în complicitate cu Consiliul de administrație.

Vom reveni dacă D. Ministru al lucrărilor publice va sta indiferent față cu prezenta reclamațiune.

Sunt treĭ saŭ patru zile, am avut plăcerea a întâlni pe unul din înalțiĭ funcționarĭ aĭ Direcțiuneĭ generale a Căilor ferate. Zicându-mĭ în glumă că sunt un dușman al drumurilor de fer, m'am grăbit a protesta, și am declarat că sunt inimic al moduluĭ cum să exploatoază liniile noastre ferate.

Am profitat de acea întâlnire pentru a arăta D-luĭ...... spoliațiunea la care sunt supușĭ călătoriĭ cu perceperea supra-taxeĭ de 20 la % pentru trenurĭ care nu sunt accelerate, căcĭ nu aŭ iuțeală de cel puțin 50 chilometre pe ceas.

Domnia-sa mi-a rĕspuns că există un regulament al Direcțiuneĭ generale care nu permite unuĭ tren, orĭ-care ar fi el, de a avea o iuțeală maĭ mare de 45 chilometre pe ceas.

Acest regulament trebue să fi fost aprobat și de Consiliul de administrație, care—se vede—zice amin *la tot ce Directorul propune.*

Și membriĭ acestuĭ Consiliŭ primesc diurne grase pentru toate aceste oarbe aprobărĭ.

Gândind mult am găsit mobilul care a împins pe Direcțiunea Căilor ferate a edicta acest regulament.

Prudența: — *Căile noastre ferate sunt în așa proastă stare, în cât ar fi imprudent a permite unuĭ tren o iuțeală maĭ mare de 45 chilometre pe ceas.*

Ce zice D. Constantin Olănescu, Ministrul lucrărilor publice?

A. V. B.

REPUBLICA ROMANA
ȘI
RUSIA

Progresul ce face propaganda republicană, atât la noĭ cât și la alte popoare, are ca urmare de a reduce numĕrul obiecțiunilor pe care partisaniĭ monarhieĭ, le fac forme de guvernământ republican.

Obiecțiunĭ ca acestea: „că legile „fireștĭ și legile sociale ceru ca fie-„care popor să aibă în capul sĕŭ „un *conducător* căruia să ĭĭ încre-„dințeze marele sale destine; că „practica sinceră și folositoare a „regimuluĭ constituțional, în țările „ajunse a avea un atare regim, re-„clamă imperios existența monar-„huluĭ, care nu este alt ceva de „cât un *arbitru* între diferitele par-„tide politice ce 'șĭ dispută puterea „în stat“, obiecțiunĭ ca acestea, zicem, nu maĭ aŭ astăzĭ nicĭ un curs maĭ nicăierĭ. Sunt popoare care aŭ întemeiat guvernământul republican și departe de a se resimți de lipsa unuĭ conducĕtor și a unuĭ arbitru, ele sunt, din potrivă, foarte fericite cu noua lor formă de guvernămênt, sub care vor putea maĭ lesne pășĭ pe calea libertățeĭ, cultureĭ și prosperitățeĭ generale. Toate statele unuĭ continent întreg, ale Americeĭ de Nord și de Sud, Francia, Elveția, sunt în desĕvêrșit regim republican, și nimenĭ, credem, de la noĭ și din alte state monarchice, nu va îndrăsni să afirme că nu am fi mândri dacă am avea starea lor de cultură și dacă progresul ce este a se face la noĭ, ar egala pe al lor.

In România de asemenea, aceste obiecțiunĭ aŭ avut atâta valoare, în cât acum aproape un pătrar de secol, în August 1870, s'aŭ găsit adevĕrațĭ patrioțĭ, liberalĭ și democrațĭ, carĭ, de și oamenĭ de Stat recunoscuțĭ aŭ încercat a înlocui *Domnia* prin *Republică*, fără să se teamă că avem să perim dacă ne lipseam de conducĕtorul ostenelilor noastre și de arbitrul partidelor. De asemenea nicĭ azĭ nu maĭ crede nimenĭ că poporul român nu e în stare de a-șĭ conduce singur destinele sale, și că nu e nevoe de alt arbitru între partidele politice de cât de conștiința și de interesul poporuluĭ însușĭ. Cu toate acestea, monarchiștiĭ noștri nu se lasă a fi învinșĭ așa de ușor, și aŭ născocit o altă obiecțiune contra formeĭ de guvernămênt republican, și anume că propagarea ideeĭ republicane este instigată și sprijinită de Rusia.

Nimic maĭ puțin fundat de cât această părere, care nu este de cât o *gogoriță*, menită a dispare cu cât spiritul public se va lumina asupra avantagielor ce vor rezulta din desființarea monarhieĭ și întemeierea republiceĭ.

Orĭ-cum ar fi însă, ne vom opri puțin asupra acesteĭ obiecțiunĭ. Aceĭ ce spun că Rusia are interes a încuraja o agitațiune republicană în România, în scopul de a zdruncina actuala consolidare a Statuluĭ român și a 'șĭ prepara o cale maĭ sigură și maĭ ușoară pentru a ne desnaționaliza, aŭ grija însă de a adăoga că acest pericol nu ne poate veni de cât de la clasa dirigentă din Rusia.

Să cercetăm valoarea intrencecă a acesteĭ temerĭ, dacă argumentul este sincer, orĭ al acesteĭ simple *gogorițe* monarhiste, dacă argumentul este potrivit.

De și nu tăgăduim că clasa dirigentă din Rusia, nu poporul rus, nu ar tinde la *panslavisare*, adică la desnaționalisarea unor popoare, întocmaĭ cum clasele dirigente din Germania și din Grecia, iar nu poporul din aceste două state, tind la *pangermanizare* și la *panhelenizare*, totușĭ nu vedem ce interes ar avea aceste clase dirigente, în capul cărora se află câte un monarh, sintesa supremă a acestor tendințe, de a provoca în sînul unor alte popoare schimbărĭ politice și sociale pe acelea care sunt tocmaĭ negarea principiuluĭ pe care se reazemă aceste tendințe. Afară de aceasta, acele schimbărĭ, departe de a putea fi dorite de acele schimbărĭ, departe de a putea fi dorite de acele clase dirigente, ele sunt de natură a le inspira grijă, căcĭ ele pot fi contagioase, întinzêndu-se și la popoarele pe care ele represintă. Ast-fel, o republică română, departe de a sluji întru câtva planurilor panslaviste ale șoviniștilor din clasa dirigentă din Rusia și acelora ale Impĕratuluĭ rusesc, ea va avea însușirea de a'ĭ înspăimânta, servind ca exemplu și pentru poporul rus ca să scuture jugul politic al monarhieĭ.

Maĭ repetăm că argumentul ce se aduce contra propagandeĭ republicane în România, este atât de puțin întemeiat ca și argumentul monarchiștilor francezĭ, cariĭ combat republica și voiesc reînființarea monarchieĭ, sub cuvêntul că Germania, această inamică îngrozitoare a Francieĭ, vede cu ochĭ maĭ bunĭ republica de cât monarchia de drept divin orĭ imperiul.

Dar se va zice poate că Rusia oficială nu că voește ca la noĭ să se înlocuiască monarchia prin republică, ci numaĭ a provoca turburărĭ în țara noastră, care săĭ dea pretextul de a interveni și de a putea astfel să'șĭ serve planurile sale Ceĭ ce vor ține acest limbagiŭ, vor dovedi că nu țin seamă de o trăsură foarte caracteristică a epoceĭ noastre, și anume că azĭ cel puțin în Europa, nimic nu maĭ poate servi unuĭ Stat de pretext, nicĭ chiar de motiv, ca să desnaționalizeze un popor, și încă un popor care are importanța și vitalitatea poporuluĭ român, fără a întîlni în cale'ĭ nu numaĭ opunerea și ura aceluĭ popor, dar și pe acea a celor-l'alte state.

Presupunênd un moment că ar fi adevĕrat că Rusia oficială ar contribui la lățirea curentuluĭ republican în România, că republicaniĭ românĭ ar fi atât de orbițĭ în cât n'ar vedea aceasta și că nu ar putea prin urmare să fie însuflețițĭ de patriotismul de a înăbuși pentru cât-va timp aspirațiunile lor republicane, și că ast-fel ea ar reuși a provoca turburărĭ în România, iăsa-va oare Austria orĭ Englitera, saŭ nu maĭ știm ce altă putere europeană ca invasiunea rusească să aibă loc.

Acesta fiind adevĕrul asupra acesteĭ cestiunĭ, noĭ republicaniĭ nu avem să șovăim în îndeplinirea datorieĭ noastre, și vom propaga ideea republicană.

C. A. Filitis.

Despre situația Românizmuluĭ*)

(Sfârșit)

Sunt 13 anĭ de când Rusia a luat Basarabia, a căreĭ perdere a fost adânc simțită de toțĭ româniĭ. S'a arătat însă în urmă că Românizmul în această provincie e de o slabă vitalitate națională; puțin cult el nu poate rezista Rusismuluĭ înaintând și pe de altă parte e tare amestecat cu elemente slave care ușurează foarte mult rusificarea. Româniĭ din Basarabia apar deja astă-zĭ morțĭ politicește și perduțĭ pentru națiunea înteagă. Româniĭ din Regat se supun inevitabiluluĭ, căcĭ la un rĕsboiŭ ruso-român pentru recucerirea Basarabieĭ nu e de gândit. Și dacă între Franța și Germania și între Germania și Rusia se află districte cu populație amestecată, de care poate lua posesiune numaĭ cel maĭ tare și numaĭ prin sabie, apoĭ se va înțelege de ce româniĭ se împacă din ce în ce cu gândul pierdereĭ Basarabieĭ saŭ caută să transmute pe conaționaliĭ lor în puțin populata Dobrogea.

*) A se vedea No. precedent.

Insă cu cât mai mult românii se acomodează unei renunţări provisorie cel puţin la Basarabia, cu atât mai mult creşte interesul lor pentru conaţionalii din Austro-Ungaria. Aici însă e şi vorba de un număr de români de 6—8 ori mai mare de cât acel al Basarabenilor; aici nu sunt avan-posturi naţionale, slabe şi înaintate într'un şes deschis, aici e inima Românizmului. Inăuntrul cetăţei naturale, în triunghiul Carpaţilor din jumătatea sud-ostică, descendenţii Coloniştilor romani din Dacia 'şi-aŭ apărat o mie de ani independenţa lor naţională contra a nenumĕraţi cuceritori, şi din această parte aŭ înaintat românii spre şesul Dunărei, aşa că Transilvania e de fapt Patria naţiunei române de azi. Carpaţii însă formează şi azi cea mai însemnată apărare a existenţei lor naţionale, şi cu cât Panrusismul 'şi ridică mai ameninţător capul la Ost, cu cât lozinca: „solidaritatea tuturor slavilor“ pune mai mult în mişcare masele, cu atât mai periclitată devine situaţia Românizmului. De aceea se simte azi cu mult mai mult de cât în deceniile trecute, cât de important e pentru români de a'şi păstra posiţiunea în Carpaţi. De aceea primul rênd din evangelia naţională a fiecărui patriot român, sună ast-fel: „Dacă Românizmul din Carpaţi, adică din Ungaria piere, apoi nici regatul României nu mai are putere de a resista Panslavismului.“

Această părere s'a impus poporului român abia în timpul din urmă, însă cu atâta mai mare putere convingetoare. Şi din acest moment datează *amărăciunea românilor contra ungurilor*. Pentru ori şi cine care cunoaşte măcar cât de puţin principiile de guvernare ale regatului Ungariei, trebue să fie clar că maghiarii nu aŭ alt scop de cât de-a face din statul pe care 'l stăpânesc un stat „naţional maghiar“ adică de a smulge cu forţă pe toţi nemaghiarii naţionalităţilor lor şi a le inocula limba şi „cultura“ maghiară. Intr'adevĕr, aici nu poate fi vorba de o pactizare, aici a isbucnit rĕsboiul „a fi saŭ a nu fi“ al naţionalităţilor. Acuma putem însă să şi pricepem de ce românii caută să 'şi dea seamă de puterea lor şi se întreabă dacă ei, o naţiune de vr'o 10 milioane de sufiete trebue să extrădeze 3 milioane de conaţionali maghiarilor care nu numără de cât vr'o 6 milioane de oameni. Şi fie-care român rĕspunde la această întrebare printr'un „nu“ hotărîtor, căci în cel-l'alt caz ar fi silit să recunoască că întreaga naţiune e menită a peri.

Ce e deci de făcut? — Va declara România rĕsboiŭ Austro-Angariei spre a relua prin puterea armelor provinciile române? Regatul român nu e capabil de o asemene politică oarbă. Poate se va crede că Românii bazează acu pe sprijinul Rusiei pentru ca'n cazul unui resbel european ei să lupte alăturea cu dênsa, spre a ajunge pe această cale în posesia Transilvaniei şi a Banatului. Sunt în Bucureşti de sigur unele persoane care gândesc ast-fel. Majoritatea poporului român însă respinge o asemene idee, fiind-că ea e convinsă că o asemenea creştere a României pe contul Austro-Ungariei e cu putinţă numai în schimbul unei cedări a Moldovei saŭ a Dobrogiei Rusiei, Rusia însă ar fi atunci stăpână pe Bulgaria şi Serbia şi România ar fi înconjurată cu totul de colosul slav. — Eventualitatea această stă Românilor clar inaintea ochilor. De aceea unele cercuri influente pledează pentru o apropiere a Regatului de Tripla-alianţă, şi de Austria prin urmare Se spera că ca rĕsplată pentru încheierea unei convenţiuni militare, ca rĕsplată pentru fortificaţiile din Moldova făcute cu atâtea sacrificii, fortificaţii menite a opri pe Rusia în mersul ei spre Balcani, se va da iar Românilor din Bucovina şi din Ungaria *autonomia* de altă dată, autonomia care le-a fost de multe ori garantată de coroana habsburgică. Se speră că'n marginele constituţiei monarchiei Austro-Ungare, Românizmul se va desvolta şi'ntări tot aşa cum s'aŭ desvoltat şi aŭ ajans naţionalităţi independente Maghiarii, Croaţii, Polonii şi Cehii. Românii şi-aŭ zis: în ceea-ce priveşte „Statul“ naţiunea română va fi împărţită în acest caz în două părţi cu totul separate; dar ambele părţi vor sta în raporturi intime culturale şi economice iar lupta paşnică va contribui la progresul naţiunei întregi. In acelaş timp România ar fi fost silită a merge, în cea ce priveşte politica exterioară, mână'n mână cu Austria, de oare-ce numai o stare bună a Austriei poate garanta şi prosperitatea Românilor din nordul Carpaţilor. In acest caz influenţa Austriei ar fi fost asigurată până la gurile Dunărei şi drumul pentru Rusia spre Balcani ar fi închis pentru un timp îndelungat.

Dar Românii aŭ fost înşelaţi în aşteptările lor. La Viena s'a evitat cu grijă a se lua în seamă aceste considerente; conducătorii politicei exterioare austriace aŭ fost împiedicaţi din cauza Ungariei de a face o politică favorabilă Românizmului. S'a recunoscut că casa habsburgică a pierdut toată puterea sa asupra jumĕtăţei de Ost a Monarchiei şi nu mai este în poziţiune a influenţa în favoarea supuşilor sĕi români. — Faţă cu o asemenea stare de lucruri nu trebue să'nchidem ochii. România *vrea* să meargă mână'n mână cu Tripla-alianţă, ea a adus timp de un deceniŭ, mari jertfe pentru aceasta; dar Austro-Ungaria n'a putut s'aducă contra-sacrificiul aşteptat, fiind-că aceasta n'a permis orbirea şi grandomania maghiarilor.

Ce era deci de făcut? — Consecinţa inevitabilă, rezultată din natura lucrurilor a fost ivirea ideei a unei confederaţiuni balcanice. Românii şi-aŭ pus întrebarea: „Nu există oare altă stare de cât acea nehotărîtă între *Schylla maghiară* şi *Charybda rusească?*“ şi respunsul a fost: Unirea popoarelor balcanice! — Intâiul pas în această direcţie a fost „serbarea de înfrăţire“ serbo-română din Turnu-Severin, care n'a avut într'adevĕr un caracter oficial, dar a fost încuragiată de organe d'ale statelor sêrb şi român. Ar fi corespuns poate mai bine tendinţei confederaţiei balcanice dacă n'ar fi eşit la iveală la această serbare, caracterul agresiv contra maghiarilor şi de s'ar fi mărginit studenţii numai în a discuta interesele comune şi paşnice ale ambelor popoare. Cu toate acestea credem de nefundat reproşul ce se face tinerimei academice române cumcă s'ar fi aruncat în braţele Panslavismului. E adevĕrat, că până acum, ideia unei Confederaţiuni balcanice a fost discutată cu predilecţie de organele ruseşti. Populaţia slavă însă nu formează majoritatea populaţiunei din Balcani. Din contra, faţă în faţă cu Sêrbii şi Bulgarii — vor sta ca numĕr destul de puternici Românii, Turcii şi Grecii. Cine-va se poate îndoi de realizabilitatea unui asemeni plan, dar aceasta e sigur: o înţelegere reciprocă a popoarelor din Balcani nu va fi în favoarea Panrusismului. De aceia Românii, cari aŭ făcut primul pas în această direcţie poate să sufere cu linişte reproşul de „Panslavişti“ de îndată ce sunt convinşi că lucrează la o operă a păcei. Temerea cea mai mare ce o nutrim este dacă slavii din Balcani vor înţelege străduinţele Românilor; le vor înţelege însă peste puţin, după o discuţie, în fond, a chestiunei.

In interesul *imperiului german* şi mai cu seamă în acel al Germanizmului în genere, e, ca ţările din Balcani să'nceteze a fi un câmp de operaţiune pentru intrigi străine. Căci atât timp va lucra acolo şi imperiul Ţarului spre a recruta cât se poate mai mulţi duşmani contra Germanizmului din Europa centrală. Pe de altă parte, noi n'avem nici un motiv, de a considera peninsula balcanică ca o provincie viitoare a monarchiei Austro-Ungare. Din contra, fie-care palmă de loc ce ocupă acolo, o slăbeşte şi'i face greutăţi mai mari.

De aceia câştigă, în cercurile cugetătoare germane, prinde din ce în ce mai mult teren ideia că rezolvirea chestiilor politice din Sud-Ostul Europei nu depinde de faptul că Rusia saŭ Austria să'şi exerciteze acolo influenţa. Chestiile astea se vor rezolvi dacă naţionalităţile d'acolo se vor putea desvolta singure şi independente, aşa că ori şi ce amestec străin să fie exclus. Toate popoarele însă din Balcani aŭ nevoe, cel puţin pentru prezent, *de un factor cultural comun, care să mijlocească pătrunderea civilizaţiei apusene.* Şi aci nu poate fi altă întrebare cine ia asupră'şi această sarcină: Germanismul saŭ Rusismul? Astăzi cultura germană a ajuns deja în direcţia sud-ostică până la Bosfor, pe când Rusismul nu exercitează nicăiri vr'o influenţă culturală de seamă.

De aceia credem că poporului nostru îi e desemnat în aceste părţi o mare misiune istorico-culturală. Poporul nostru trebue să tinză de a asigura naţionalităţilor din sud-ostul Europei pe cale paşnică independenţa culturală şi naţională, a îndulci rivalităţile reciproce dintre ele prin influenţa sa morală şi a sustrage astfel tendinţelor ruseşti câmpul de activitate.

In acest sens, noi o vom saluta, dacă Germania îşi va pune influenţa sa în favorul Românismului. In lupta contra Panrusismului, Germanismul va avea în naţiunea română *aliatul sĕŭ natural.* Dar nu este misiunea celui mai tare de a cere numai jertfe de la cel mai slab fără de a aduce şi singur jertfe.

CRONICĂ

Al IV-lea profil în creion

Imberb, cu nasul lung, cu fruntea
Aşa de strîmtă, cum e rar;
O frunte însă foarte demnă
De-un creer sec şi prinţiar.

—x—

Urechile întrec proporţii,
Proporţii fără de perechi....
Nu e măgar în lumea toată
Să 'l egaleze în urechi!

—x—

In echipaj când stă la stânga,
La stânga unchiului levent,
Fumeaza-obraznic din havană
Ca un gamen impertinent.

—x—

Să 'nveţe limba românească
S'a chinuit neîncetat,
Şi-a ajuns, la urma urmei,
Ca s'o vorbească... prea stricat!

—x—

Are-o iluzie, sĕrmanul,—
Cea mai frumoasă se 'nţelege,—
El crede că în ţara noastră
O dată o să fie.... rege!

—x—

Şi unchiului sĕŭ, se zice,
Că i-a promis: neăpărat
Atunci când va ajunge rege
Tradem va fi şi expulsat!

Tradem.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unui monument naţional în oraşul Ploeşti, spre amintire vitejilor vînători din Batalionul al II. căzuţi în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

INFORMAŢIUNI

Un fapt caracteristic şi tot odată scandalos, cu privire la fortificaţii.

Se ştie libertalea cea mare acordată militarilor, cari — de bună credinţă saŭ din spirit de linguşire — aŭ voit să scrie şi să vorbească *pentru* fortificaţii.

S'aŭ scris broşuri, volume, articole de ziare, s'aŭ ţinut conferenţe în cercurile militare şi puţin a lipsit ca să nu se ţie şi întruniri publice în favoarea fortificaţiilor de către ofiţeri.

De sigur, dacă ofiţerii ar fi voit s'o facă, guvernele M. Sale le-ar fi permis'o.

Ei bine! ofiţerilor cari nu sunt favorabili fortificaţiilor — şi mulţi şi de inimă sunt de aceştia — nu li s'a permis nici să scrie, nici măcar să vorbească contra lor.

Iată cum înţelege Carol I disciplina şi cum corupe spiritul de demnitate al ofiţerilor.

Ca şi în partide, El îşi crează în rândurile armatei o camarilă de mercenari cărora le distribue favoruri ce nu'L costă şi năpăstueşte pe aceia dintre militari, cari mai aŭ în piepturile lor simţimântul demnităţei naţionale.

—*—

Camera începe azi discuţia creditului de 45 milioane pentru fortificaţii.

—*—

Asérá vr'o 40 de guvernamentali s'aŭ întrunit în localul Băilor Eforiei şi aŭ discutat cestiunea creditului de 45 milioane.

D-nii Lascar Catargiu, Vernescu, Lahovary, şi generalul Florescu aŭ luat parte la această întrunire păzită din toate părţile de poliţie.

—*—

Astă-zi la Senat se va începe discuţia asupra proectului de rĕspuns la mesagiul tronului.

—*—

Citim în *Lupta*:

D. Dr. Brândză, deputat şi botanist descriptor, a fost ales preşedinte al sub-comisiunei budgetare, însărcinat cu studiarea budgetului instrucţiunei publice. Această subcomisiune a luat în cercetare budgetul ministerului de instrucţiune şi s'a apucat de făcut modificări.

Intre altele ni se spune că această savantă sub-comisiune (al cărui raportor e D Florian Crassan) a suprimat catedra de morfologie generală de la facultatea de ştiinţe din Bucureşti; a tăiat din salariele unor şefi de laboratorii şi a.... mărit salariele funcţionarilor din aşa zisul laboratoriŭ de botanică; al cărui şef e D. Dr Brândză.

Aşteptăm ca aceste ştiri să se adeverească pentru ca să revenim.

—*—

In urma ploilor cari aŭ căzut zilele acestea focul care cuprinsese pădurea Dărmăneşti, din judeţul Bacăŭ, s'a stins.

—*—

Direcţiunea generală a telegrafelor ne comunică că din cauza furtunei de astă noapte, comunicarea telegrafică cu Viena n'a putut să se facă, şi telegramele Agenţiei Române nu aŭ sosit.

—*—

După o corespondenţă ce o primeşte *Corespondance de l'Est*, generalul Brialmont se află în Bulgaria, unde studiază fortificările ce Bulgarii sunt siliţi de nemţi a construi.

Şi ei ca şi noi.

—*—

Administraţia ziarului „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţi agenţi de publicitate şi anunţă pe numeroşii sĕi cititori şi'n special pe D-nii comercianţi şi industriaşi, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numai la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

CARLE DES PERRIÈRES

SPIRITISM

De o lună de zile încoace urmăream cu interes afacerea casei după bulevardul Voltaire, locuită de duhurile necurate; îmi ziceam că arhitecţi, ingineri, poliţia de siguranţă, toată lumea căutase; că fie-care găsise explicaţiuni mai mult ori mai puţin idioate — fie-care pe rênd înlăturată de raţionament; — că nimic în sfârşit din toate acestea nu avea umbră de sens comun.

Imi veni dorinţa prea vie ca să mĕ duc să petrec o noapte în casa aceia fantastică; un prietin al meŭ, doctor tînĕr, cunoscut ca explorator neobosit şi ca aprins după ştiinţă, vicontele de Bourgase, îmi făgădui să mĕ ducă acolo.

Hotărîrăm să ne ducem Marţi seara.

La orele 10, sosirăm la Nr. 123 după bulevardul Voltaire, aproape de strada Rouqete. Casă mică, cu faţadă îngustă, cu aparênţă burgheză. In etajul de jos, un fabricant de încălţăminte îşi închide liniştit prăvălia. Intrarăm: galeria duce într'o curte îngustă care se termină cu o scară compusă din vre-o 15 trepte de piatră; în dreapta, aripa casei, înaltă şi neagră, unde se produc periodic zgomotele neexplicabile. O scăriţă strîmbă din cele mai rudimentare, o rampă de fier; corp vechi de clădire, umedă, crăpată, aproape fără lumină. In catul al doilea, un vînzĕtor de mucava se întoarce ca să se culce, însoţit de cei doui câini ai lui; vorbeşte un minut cu noi şi părerea lui e că zgomotele acestea vin din apă. Elementul acesta pare că nu 'i e tocmai simpatic.

In catul al treilea locueşte fabricantul de încălţăminte care 'şi închidea prăvălia adineaori. Nevasta lui, speriindu-se, a fugit la ţară. Chiar el, de şi nu zise nimic, e ciudat de impresionat şi întunecat. In caturile al treilea şi într'al patrulea se produc manifestaţiile. Ne oprim în catul al patrulea. Suntem foarte bine primiţi de o persoană tînĕră, D-ra A.... cusutoreasă, al cărei tată, vizitiŭ, s'a şi întors şi doarme în camera sa. Apartamentul, care formează atelier, se compune din două camere foarte strîmte; cea d'întâi dă în curtea prin care am trecut noi. Mobila este din cele mai simple, aproape ţărănească: într'un colţ un mannequin de trestie pentru potrivitul rochiilor; un pat, foarte simpliŭ, pe ale cărui scânduri se joacă o găină mare şi se tăvăleşte prin plapămă. Pe cămin, fotografii reprezintând doui însuraţei; două trei scaune şi un fotoliŭ.

Ne tixim bine-rĕŭ, scuzându-ne de tulburarea ce o să aducem în locuinţa asta liniştită. D-ra A.... lucrează împre-

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ (141)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XXXIV

Mai pe urmă

— Vĕ cunoaşteţi! întrebă Dambert care prinse şi zîmbetul fetei şi emoţiunea tinĕrului.

— D. de Guern este vecinul meŭ din strada Sf. Augustin, zise ea, şi eram prea fericită ca'l am lângă mine.

— Cine e tînĕrul acesta? întrebă Dambert pe prietinul sĕŭ.

— Un băiat admirabil.

— Bogat?

— Ba nu, e sărac, însă tot ce e mai onorabil.

— Bine.

Vorbele acestea fură schimbate încet.

— Ai venit?.... întrebă notarul.

— Pentru un act.

— Ce fel de act?

— Un testament.

— Nu cumva 'ţi e frică că o să mori?

— Poate.

— Cui vrei să dai averea?

— Domnişoarei....

— Cum o chiamă?

— Ca pe mine.

— E fiica ta?

— Aveam doĕ. Una a murit... 'Mi a rĕmas asta.

— Şi muma?

— Nu pot să'i pomenesc numele... Mai târziŭ poate.....

— Eşti hotărât?

— Foarte hotărît.

— E foarte simplu. Se poate regula în câteva cuvinte. Pentru ce nu le scrii chiar tu?

— Pentru America un testament notariat e mai bun.

— Bine.... fie! însă trebue să sperăm că asta'i o formalitate de prisos şi că o să trăeşti destulă vreme ca să 'ţi regulezi afacerile.

Cine ştie?

Dambert era trist.

Francisc de Guern scrise testamentul dictat de George Dambert.

Averea mare care cădea pe capul unei copile aşa de săracă mai nainte îl încremeni.

Abia cuteza să ridice ochii pe dînsa.

Insă când ieşi, Jeana găsi mijlocul ca să 'i şoptească, întinzêndu'i mâna:

— Tot dauna!

Seara fu închisă la castelul Teilor.

O viaţă noă începea pentru ea.

Era înconjurată de slugi şi de un lux la care mai că nu se gîndea.

Dupe ce prînzi cu tatăl sĕŭ care simţia plăcere ca să o asculte spuindu'şi viaţa, Jeana ajunse la întîlnirea ei cu Bretonul, vecinul odăiţei sale, şi mărturisi tot.

Amorul ei era foarte nevinovat.

Când explică lui George Dambert scrisoarea lui Francisc de Guern către muma lui şi rĕspunsul mumi şi surorilor lui, tatăl Jeanei oftă şi zise:

— Va să zică ai putea să faci fericiţi?

— D-ta n'o să te înpotriveşti planurilor noastre?

Un zîmbet amarnic trecu pe buzele lui.

El să se înpotrivească fericirei altora, el a cărui viaţă fusese pierdută dintr'un prejudiţiŭ cumplit?

Spuse Jeanei că trebue să aştepte cât va timp, că trebue să tacă.

Ii spuse că trebue să facă un voiaj, că în vremea cât va lipsi el, ea va sta singură la Tei cu o guvernantă şi cu servitori credincioşi şi că asta o să fie încercarea ei din urmă.

Dupe amiazi Dambert ieşi singur şi se duse în strada Montaigne.

Era aşteptat.

Vorbi multă vreme cu doctorul Campayrol.

Sinuciderea Roselli şi moartea Lorenzi tulburaseră grozav pe contele de Vaunoise.

Contele spunea că vrea să plece în voiaj ca să mai uite necazurile şi se silea din rĕsputeri ca s'o ia şi pe Cezarina cu dînsul.

Dar nu izbutea s'o înduplece!

Cu cât mai mult stăruia de ea, cu atâta Cezarina era mai neînduplecată.

Ce se petrecu între maiorul Campayrol şi George Dambert?

Ce târg ruşinos fu încheiat?

E prea curînd ca să spunem.

Indată ce ieşi Dambert, doctorul îşi frecă mâinile.

Operaţia 'i zîmbea.

Va fi negreşit cea din urmă, însă pe urmă va putea să se astîmpere şi să trăiască liniştit la bĕtrîneţe.

Scrise doĕ vorbe prietinului sĕŭ Vaunoise:

„Scumpe conte,

„Vino să dejunezi cu mine. Te invit „fiindcă mĕ nelinişteşte starea de aba„tere în care te vĕd şi vreaŭ să 'ţi ri„dic moralul, saperlipopete!

„Te aştept la Durand, la amiazi, ceas milităresc!

„Prietinul d-tale,

„Campayrol“

Seara, George Dambert vorbi cu Cezarina.

Vorbiră multă vreme înpreună, într'o trăsură, în Pădurea Buloniei, prin aleile retrase.

Cezarina era inteligentă.

Pricepu lesne ce rol i se oferea să joace.

Cezarina primi negreşit, fiindcă, dupe ce se despărţi de dînsa, Dambert trecu pe la Campayrol şi 'i lăsă într'un plic aceste doĕ vorbe scurte dar lămurite.

„S'a făcut“.

A doua zi de dimineaţă Dambert plecă pentru un loc necunoscut.

Mai nainte luase pe Sam la o parte, în care avea încredere nemărginită.

Ii arătă pe fie-sa şi 'i zise:

— Să priveghezi!

— Zi şi noapte. Poţi să pleci liniştit.

Dambert se făcu nevĕzut.

Ziarele speciale anunţară să el se îmbarcase la Havre pe transatlanticul *Normandia*, care mergea la New-York.

Campayrol crătă ziarele acestea contelui care află vestea cu o mulţumire reală.

Insă ziarele, chiar nantice, pot să greşească.

Chiar în ziua aceea, contesa de Vaunoise primi, în locuinţa sa din strada Francisc I, biletul acesta de la iubitul sĕŭ.

„Incă câteva zile şi soarta noastră va fi hotărîtă.

„Speră.

„G. D.“

(Sfîrşitul Părţii 2)

ună cu o prietină, persoană frumoasă, brună, cu tipul israelit, măritată de curênd; și o altă prietină, mărunțică, cu înfățișarea bătrânicioasă, de și nu pare mare de anĭ, foarte bună, cu privirea cam nehotărîtă, care locuește în cartierul p'alăturĭ și vine din când în când ca s'o vază.

Vorbim; subiectul e găsit gata: se studiază cauzele carĭ pot să producă detunăturile acestea misterioase și nu se găsește nimic. Dama cea mărunțică propune să se facă întrebărĭ uneĭ mese; poate că ast-fel se va ghici misterul.

Noĭ zîmbim când auzim propunerea aceasta naivă; între noĭ este un doctor și un chirurg, doctorul Brethes; doue spirite materialiste, pozitive, netede și puțin susceptibile d'a se aprinde; cu toate acestea, noĭ primim. Unde să găsim o masă? S'aduce din bucătărie masa de lemn alb, rudimentară, grea pătrată, bătută în cue pe picioarele eĭ; ne strângem în prejurul eĭ, cum putem, cu țigareta în dințĭ, după ce am scos cutia, și punem mâiniie pe masă fără să ne putem uita unul la altu, atâta poftă aveam ca să râdem.

— La dracu! nu cred că vom putea vreodată să mișcăm din loc masa acesta! ziseĭ luĭ Bourgade.

* *
*

Compozițiunea asistenților grupațĭ în camera aceasta de lucrător, înprejurul acesteĭ mese de lemn alb exclude de maĭ nainte orĭ ce idee de subterfugiŭ. Patru bulevardiștĭ, scepticĭ, hotărâțĭ ca să examineze tot, să discute tot, necredincioșĭ și cu râsul batjocoritor, și în capul meseĭ buna femee, blândă și senioră, strânsă în rochia eĭ neagră, neștiind nimic despre noĭ, nicĭ chiar sum ne chiamă și stând cu amândouĕ mânușițele eĭ zbîrcite pe masa de lemn alb.

Trecură ast-fel cincĭ minute; unu dintre noĭ vorbea ca să încercăm să facem pe găină să vorbească. Deodată, o oscilație se produse în masă, care, lunecând pe picioarele eĭ rĕŭ înțepenite, părea că fuge sub degetele noastre. Pe urmă s'auzi trosnete; fie care dintre noĭ se uita la vecinul luĭ ca să ghicească cine era glumețul care împingea masa; oscilația, maĭ tare, se produse în sens invers; trosnetele se îndesiră; după ce ne inspectară genuchiĭ nu maĭ fuse nicĭ o îndoială: în bucata asta de lemn se petrecea ceva anormal.

Numaĭ buna femee măruntă sta liniștită, băgătoare de seamă, aproape zâmbitoare.

— Domnule, îmĭ zise ea, voeștĭ să te gândeștĭ la cine-va pe care l'aĭ iubit mult și care a murit?

Am făcut un semn că o să mĕ gândesc. Fără să zic nicĭ o vorbă, m'am gândit la tata, care a murit acum 18 anĭ.

— Prietinĭ bunĭ, aci sunteţĭ? Dacă sunteţĭ aci rĕspundeţĭ cu o lovitură! zise ea cu glasu'ĭ dulce și liniștit.

Spre mirarea noastră, masa se ridică, maĭ fără voia noastră, și cu un picior, dete o lovitură în pământ. Se petrecu atuncĭ un șir de fenomene așa de estra ordinare, în cadrul acesta simplu, încât încremenirăm.

Doctorul de Bourgade, care vorbea maĭ clar de cât dama, luă cuvêntul și întrebă spiritul. Cea d'întâiŭ întrebare ce'ĭ puse fu ca să ne spue cum ne chiamă.

Numaĭ de cât masa scrise numele meŭ.

— Dar, spune, te rog și pronumele meŭ! ziseĭ.

Eram sigur, că, dacă era șiretenie, prenumele tati va fi greŭ de găsit, Nu l'am pomenit de două orĭ în cincisprezece anĭ și, în Paris, numaĭ eŭ îl știam. Deci a scrie numele acesta, trebuia să fie adevĕrat o putere peste fire care să însuflețească pentru moment masa asta de lemn.

Numaĭ de cât masa scrise, literă cu literă, pronumele tați: Frederic. Cum auzeam că bate o literă, simțiam că îngălbinesc tot maĭ tare; nmmaĭ puteam să mĕ îndoesc.

Tac în ce privește diferitele destăinuirĭ ce ne făcu masa asta, destăinuirĭ carĭ isbiră pe maĭ mulțĭ dintre noĭ. Eram prea tulburat ca să întreb; lăsaĭ pe doctorul să vorbească, și el, fără să uite motivul care ne adusese, ceru meseĭ câte-va esplicațiĭ în privința sgomotelor misterioase. Masa rĕspunse foarte lămurit: sgomotele nu aveaŭ nicĭ o cauză fizică; eraŭ niște duhurĭ necurate carĭ prigoneaŭ pe unu din chiriașiĭ caseĭ.

— Aŭ să vie duhurile în seara asta? întrebă doctorul.

Masa nu rĕspunse nimic. Intrebarea se repetă; materia rămăsese inertă; nu maĭ era nicĭ un tremur, nicĭ un trosnet; spiritul plecase.

Și îndată chiar auzirăm, foarte lămurit, o detunare violentă, care se suia prin zidul caseĭ. Ne năpustirăm în camera care da în curte; peste câte va secunde altă detunare care făcu să tremure zidurile multă vreme; sgomot analog cu sgomotul ce face o poartă când o tragĭ repede noaptea.

Atâta fuse tot; în catul al treilea, chiriașiĭ, spăimântațĭ, deschiseră ferestrele; femeile fugiseră în stradă maĭ mult desbrăcate; s'auzi câteva țipete de groază și pe urmă nimic; tăcerea nopțiĭ se'ntinse peste casa misterioasă; puturăm numaĭ să vedem cum tremuraŭ încă ușile.

Detunările acestea repetate aŭ ajuns să crape tavanele, să oprească mersul ceasornicilor; acest lucru, fără urme vĕdite, fără miros, fără nicĭ o pricină aparentă. Foarte mișcațĭ, ne întoarserăm în camera dinainte unde ne strînserăm împrejurul meseĭ care ne spusese atâtea lucrurĭ ciudate și care tăcuse tocmaĭ în clipa când isbucniră detunările.

* *
*

Era de prisos să ni se maĭ recomande să tăcem; toțĭ eram cu băgare de seamă; drept să spun, eŭ eram verde.

Când începu masa iar mișcările eĭ nervoase, trosnetele eĭ, scîrțielile eĭ obișnuite, glasul dulce al buneĭ femeĭ ni se păru maĭ puțin ridicul când întrebă:

— Buniĭ meĭ prietinĭ, aci sînteţĭ? Bateţĭ o dată dacă voițĭ să rĕspundeţĭ.

Masa se ridică îndată și bătu o lovitură în parchet. Intrebările ni se întețeaŭ pe buze. O să zîmbițĭ când vĕ vom spune ce ne a rĕspuns masa.

— Sînt niște duhurĭ rele carĭ prigonesc în casa asta pe un chiriaș, D. X... ne zise ea.

Și scrise numele aceluĭ chiriaș pe care 'mĭ vețĭ da voe ca să nu vi'l spun aci.

Dacă chiriașul acesta pleacă din casă, zgomotele vor înceta imediat; însă se vor duce dupe dînsul în orĭce loc.

Aceasta'ĭ o soluțiuue cam fantastică, e adevĕrat, însă coroborată de informațiunile noastre personale; adevĕrul este că chiriașul acesta a lipsit câteva zile din locuința luĭ și cât a lipsit el n'a fost nicĭ un sgomot. Simplă coincidență, negreșit.

Nu am pretenția să luminez administrația nicĭ să 'ĭ daŭ cheia unuĭ mister; am voit numaĭ să daŭ istoricul exact al uneĭ nopțĭ fantastice, când am fost martoriĭ unor fenomene cu totul netăgăduite. Cadrul în care se produceaŭ le făcea maĭ uimitoare; însă era de o simplicitate așa de mare, așa de rudimentară în cât ajunge cu neputință de admis ideea unuĭ șiretlic, a uneĭ glume oare-care.

Decĭ, noĭ am avut proba că, în bucata asta de lemn alb, greŭ, șchiop și rĕŭ cioplit, se manifestă, sub unele influențe, o putere ocultă, supranaturală, care ascultă, care pricepe și care rĕspunde.

Chiamă D-ta acest fluid magnetic, pierde-te în termenĭ maĭ mult saŭ maĭ puțin complicațĭ; invoacă mediurile saŭ încarnațiile, fă ce voeștĭ: fenomenul există, scăpând științeĭ, scăpând rațiuueĭ, planând d'asupra inteligențeĭ omeneștĭ. Spiritele tarĭ nu aŭ de cât să rîză; doctoriĭ și maĭ scepticĭ, să încerce să deslege problema aceasta gravă, pusă de o femee care nu știe carte și de o bucată de lemn alb.

Dacă 'mĭ cerețĭ personal mie, care nu sunt nicĭ doctor nicĭ fizician, opinia mea, vĕ voiŭ rĕspunde numaĭ ce am făcut azĭ dimineață, adică dupe seara când tata 'șĭ-a scris numele pe masa aceea de lemn alb: aveam la mine o colecție de cărțĭ asupra spiritismuluĭ, în carĭ citisem mereŭ vr'o două zile. Am simțit că slaba inteligență cu care eram înzestrat licărea în creerul meŭ ca o lumină rĕŭ protejată de sticlele unuĭ felinar. Am legat toate cărțile la un loc și m'am dus de le-am asvîrlit în Seina.

Și, dupe cum dorise tata în noaptea aceasta de neuĭtat, m'am oprit, când m'am întors, sub bolțile Madeleni.

PENTRU LIGA

D-na S. P. Manolescu, profesoară, animată de mișcarea ce s'a făcut în țară de a întinde mână de ajutor fraților noștri de peste Carpațĭ, a organizat în Severin, la 8 Maĭ a. c. *o serată muzicală și teatrală* în folosul fonduluĭ *Ligeĭ*. Serata, la care aŭ debutat 24 copile severinene, a reușit bine și silințele patriotice ale aranjatoareĭ aŭ fost încununate cu succes.

Venitul curat al serateĭ se urcă la suma de 157 leĭ și 10 banĭ, care sumă a și fost pusă la dispozițiunea comitetuluĭ central.

La succesul acesteĭ serate aŭ contribuit și *D. Golicĭ*, profesor la gimnaziul din T.-Severin și ligist; *D-na Clarina Gentil*, profesoară particulară de muzică și limbĭ strĕine, contribuind la inițiarea micelor debutante în rolurile lor; *D. Pandele Dumitrescu*, ligist, care a oferit gratis hârtia necesară imprimatelor; *D. N. Tekelia*, neobosit în asigurarea succesuluĭ material al serateĭ.

Comitetul central al Ligeĭ, făcêndu-șĭ datoria de a arĕta publiculuĭ românesc sentimentele înalte și fapta generoasă a D-neĭ Manolescu îĭ exprimă și pe această cale mulțumirile sale călduroase pentru patriotismul luminat, de care a dat dovadă, dorind, ca asemenea fapte marĭ și patriotice sĕ găsească în *femeia română* multe și demne imitatoare.

O delegație de studențĭ aŭ predat D-luĭ *Dr. Vasile Lucacĭ un memoriŭ* al studenților privitor la situațiunea Românilor din Transilvania și Ungaria.

Memoriul, legat elegant, cuprinde la începutul sĕŭ câte-va sute de iscăliturĭ de ale studenților și e dedicat mareluĭ luptător cu următoarele cuvinte:

„Luĭ Vasile Lucacĭ, Apostolu-„luĭ Românilor, admirațiune și de-„votament aceluia, care cu cuvên-„tul și cu fapta, fără teamă de „vijelia vremeĭ, se înalță ca un „uriaș al Românismuluĭ.“

D. Lucacĭ mulțumește în termeniĭ ceĭ maĭ patrioticĭ delegaților accentuând solidaritatea națională a mareĭ familiĭ a Latinilor din Orient.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ .	1606.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1606.00*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

(Urmarea ședințeĭ Camereĭ de la 23 Maĭ 1891)

Maĭ vorbesc D-niĭ Gr. Pĕucescu, Ilariu Isvoranu, Palade și Lahovary, și discuția se închide.

D. Al. Catargiu depune o moțiune în sensul că Adunarea, recunoscênd că legea vînzăreĭ bunurilor este inaplicabilă, numește o comisiune de 7 membri, carĭ s'o revizuiască.

D-sa cere urgența, care punêndu-se la vot, se respinge cu 53 voturĭ contra 41.

Ședința se ridică la orele 4.

Ședința de la 24 Maĭ 1891

Ședința se deschide la orele 1 și 5 min. sub președința D-luĭ colonel Roznovanu.

Prezențĭ 98 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Președintele comunică Adunăreĭ că Regele a primit delegația eĭ și citește rĕspunsul M. Sale în mijlocul indiferențeĭ generale.

D. *Lascar Catargiu* depune maĭ multe proiecte de legĭ.

D. *General Lahovary* depune proectul de lege privitor la modificarea unor articole din legea pensiilor militare.

D. *Dobrescu-Argeș* depune o sumă de petițiĭ a peste 500 preoțĭ de mir, carĭ cer să se voteze legea pentru îmbunătățirea soarteĭ lor.

D. *C. Popovicĭ* spune că nu e vremea să se vorbească acum de asta. La toamnă, da.

D. D. Sturza trage o zdravănă lecțiune D-luĭ Popovicĭ, care pozează în *leader* al majorităţeĭ. (Aplause, ilaritate).

D. C. Dobrescu (Prahova) îșĭ desvoltă interpelarea privitoare la disolvarea consiliuluĭ comuneĭ Păcureţĭ din Prahova.

D-sa se plânge maĭ întêiŭ că ministrul de interne n'a voit să-ĭ pue la dispoziție raportul prefectuluĭ, privitor la această disolvare.

D. Dobrescu arată apoĭ că, prefectul a comis un fals prin acel raport.

D. Lascar Catargiu declară că nu va rĕspunde D-luĭ Dobrescu, în privința falsuluĭ și escrocherieĭ ce impută prefectuluĭ de Prahova, căcĭ nu sunt meritate.

D-sa spune că consiliul comunal disolvat nu s'a prezentat la termenul legal; dar că 'l va pune la loc.

D. Dobrescu ia act și declară că nu'ĭ pare rĕŭ de epitetele ce a aruncat prefectuluĭ de Prahova.

Discuția se închide.

D. I. Poenaru-Bordea îșĭ desvoltă interpelarea privitoare la călcarea art. 14 din legea proprietățeĭ imobiliare din Dobrogea prin expropierile făcute în comuna Beilis din județul Constanța.

Oratorul cere ca ministrul domeniilor să trimită o anchetă la fața loculuĭ pentru a face dreptate locuitorilor expropriațĭ.

D. *Ilariu Isvoranu* declară că a ghicit dinainte ce va zice D. Poenaru-Bordea și a și făcut dreptate, întocmaĭ după cum locuitoriĭ din Dobrogea aŭ ghicit dinainte că programul guvernuluĭ actual va fi școala și biserica. (Nicu Catargiu aplaudă. Burileanu e radios).

SENATUL

Ședința de la 24 Maĭ 1891

Ședința se deschide la orele 2 și $^{1}/_{4}$ sub preșidenția D-luĭ V. A. Urechie vice-președinte.

Pe banca ministerială: D. C. Exarcu.

Prezențĭ 78 D-niĭ senatorĭ.

Se îndeplinesc formalitățile obicĭnuite.

D-l ministru de externe C. Exarcu depune maĭ multe proecte de legĭ privitoare la acordarea de cetățean român la maĭ mulțĭ Domnĭ.

D. Al. Greceanu interpelează pe ministrul Domeniilor să se pronunțe categoric ce are de gând se facă cu locuitoriĭ din comuna Drăgăneștĭ, județul Olt, carĭ de și împroprietărițĭ încă de la 1864 și aŭ plătit toțĭ baniĭ nicĭ până azĭ nu sunt în posesiunea pămêntuluĭ plătit, care se deține de arendaș. D-sa maĭ interpelează pe acelaș ministru din ce cauză nu se parcelează și nu se pun în vînzare moșiĭ din Olt.

D-sa maĭ interpelează și pe ministrul instrucțiuneĭ publice asupra moduluĭ cum se clădește gimnaziul din Slatina.

D. *Aurelian* roagă pe președinte să pue la vot urgența pentru rĕspuns la mesagiul tronuluĭ.

Se pune la vot urgența și rezultatul este: aŭ votat 43 albe și 34 negre. Urgența se admite.

Ultime Informații

Azĭ la Cameră este la ordinea zileĭ creditul de 45 milioane pentru fortificațiĭ.

Rugăm pe deputațiĭ independențĭ, din orĭ-ce grup politic, să ceară cu stăruință votul pe față pentru votarea credituluĭ de 45 milioane al fortificărilor.

Trebue ca să se știe cine sunt aceĭ, carĭ, știind astăzĭ ce sunt fortificările, maĭ aŭ cutezarea de a le vota, ca Țara să imprime pe fruntea lor pecetea neștearsă a trădătoruluĭ.

—⁂—

Consiliele județene din țară carĭ sunt convocate pentru 1 Iunie sunt autorizate ca în sesiunea viitoare să se ocupe cu ștergerea rĕmășiţelor județene.

—⁂—

Casele cu Nr. 15, 16, 18, 19 și 21 dia strada Aurora sunt inundate din cauza ploilor, iar casa cu Nr. 2 din strada Campoduceluĭ s'a surpat tot din acen cauză, fără accidente.

—⁂—

Contrariu știreĭ date de maĭ mulțĭ confrațĭ, Curtea de apel Secția I din Galațĭ, a judecat ierĭ procesul luĭ Simion Mihăilescu și va pronunța mâine decisiunea sa.

—⁂—

Ierĭ s'a făcut la Piatra (Neamțu) alegerea pentru colegiul I comunal.

Lista conservatoare a întrunit 83 voturĭ, iar cea liberală 37.

—⁂—

Comisiunea numită de ministerul Domenielor pentru cercetarea terenuluĭ proprieterilor de viĭ, carĭ aŭ cerut viță americană de plantat 'șĭ-a depus raportul cercetărilor făcute în județele Prahova și Brăila.

—⁂—

Toțĭ membriĭ societățeĭ *Tinerimea Română*, sunt rugațĭ a lua parte la ședința ce va avea loc Duminecă, 26 Maĭ, a. c., ora 1 și jum. p. m., în sala Facultățeĭ de medicină, fiind la ordinea zileĭ alegerea comitetuluĭ.

—⁂—

Spre a nu se împedeca circulația în timpul tîrguluĭ Moșilor pe Calea Moșilor pe unde se face astă-zĭ canalul de scuegerea apelor, lucrările se vor urma de astă-zĭ și noaptea.

Indată ce lucrările canalizăreĭ vor fi terminate, direcția Tramvayuluĭ va îndoi numĕrul vagoanelor pe toate liniele sale.

—⁂—

In afacerea cărbunilor de care nn-am ocupat zilele trecute, aflăm că Direcțiunea Căilor Ferate a numit o altă comisie de recepțiune a cărbunilor de la vapor la Galațĭ.

—⁂—

Din Hârlău primim știrea că purtarea preotuluĭ Dimitrie din acel târg lasă mult de dorit.

Rugăm pe I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ și Suceveĭ să scoată de sub ocrotirea sa pe acest slujbaș al altaruluĭ și să cerceteze purtarea luĭ maĭ de aproape. dându'ĭ după cuviințo povețele ce merită.

—⁂—

Aflăm din Craiova că D-l Florea Niculescu s'a logodit cu D-șoara Elena G. Stănescu.

Urăm tinerilor fidanțațĭ toate fericirile dorite.

—⁂—

Studențiĭ Facultățeĭ de științe sunt rugațĭ a se întruni Lunĭ 27 curent, 8 ore seara la Universitate, pentru a aduce la îndeplinire decisiunile luate la Congresul Sêrbo-Român de la Turnu-Severin.

—⁂—

Aflam cu părere de rĕŭ că Dr. Ioan Moga a murit în seara de 20 Maiŭ. Era în etate de 44 anĭ și a ocupat multe demnitățĭ importante ca: medic comitatens, medic-șef al societățeĭ de asiguraţiune „Transilvania“, medic al Consistoriuluĭ și al Seminaruluĭ Archidiecesan gr. or., membru al direcțiuneĭ institutuluĭ de credit și de economiĭ „Albina“ etc. etc. și lasă un gol simțit la frațiĭ noștri de peste Carpațĭ.

—⁂—

—⁂—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96 1/2
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/2
5% Scris. funciare urbane	96 3/4
5% Scris. funciare rurale	100 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iașĭ	87—

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 24 Maĭ. — O scrisoare oficioasă din Berlin asigură într'un mod pozitiv că guvernul german e hotărît a nu suspenda și a nu reduce pentru moment taxele asupra cerealelor.

IQUIQUE, 24 Maĭ. — Ministrul din Chili în Bolivia a cerut pașapoartele sale de oare-ce guvernul bolivian a recunoscut că adunarea congresuluĭ, ca putere beligerantă.

LONDRA, 24 Maĭ. — Sir Fergusson a declarat la Camera Comunelor că Englitera nu a luat nicĭ un angajament față cu Italia în privința armateĭ și a floteĭ sale. Guvernul englez e de acord cu toate puterile că ordinea actuală în Mediterana și în mările învecinate nu trebue turburate.

VIENA, 24 Maĭ. — Ziarele din Viena publică o depeșă din Belgrad care spune că zece dezertorĭ aĭ religieĭ mahometane din garnizoana din Vidin aŭ sosit la Belgrad ca să roage pe ministrul turc să facă să-ĭ transporte la Constantinopole.

Ultima Oră

La cameră s'aŭ început desbaterile în privința credituluĭ pentru fortificațiĭ.

In urma cetireĭ raportuluĭ D. Dim. Cezianu ia cuvêntul și arată cum D-sa n'a putut lua parte la lucrările delegaților și'șĭ rezervă dreptul de a'șĭ arăta opiniunea sa în cursul desbaterilor.

D. Popp vorbește contra credituluĭ.

Discuția urmează.

—⁂—

Senatul a votat azĭ că trebue să facă un rĕspuns la Mesagiŭ.

S'a amânat alegerea comisiuneĭ până ce D. L. Catargiu va fi prezinte?!

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:				CURSE IN SUS:			
Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30}p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{80} p.m.	Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «	« Brăila . . .	« 10^{24} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Calafat . .	Dum. 12^{30}a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12^{30} a.m.	« Ostrov . .	« 9 «	« 6^{44} «	« 9^{44} «
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{80} «	« 7^{30} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «	« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6^{35} «	« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2^{30} a.m.
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «	« Turtukaia .	« 2^{45} «	« 2^{44} «	« 2^{44} «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «	în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «	Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «	« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11^{30} «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} »	« Şiştov . . .	« 2^{45} p.m.	« 2^{45} «	« 2^{44} p.m.
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« Zimnicea .	« 3^{15} «	« 3^{15} p.m.	« 3^{14} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« Măgurele .	« 5^{40} «	« 5^{40} «	« 5^{40} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.	« Nicopolĭ . .	« 5^{50} «	« 5^{50} «	« 5^{50} «
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« Corabia . .	« 7^{40} «	« 7^{40} «	« 7^{40} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« Rahova . .	« 10^{25} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« Bechet . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 11^{40} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «	« Widdin . .	« 6^{45} «	« 6^{45} «	« 6^{44} «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «	« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7^{15} «	« 7^{15} «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.	« Gruia . . .	« 10 «	« 10 «	« 10 «
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{80} «	« 1^{80} «	« 1^{80} «	« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «
în Brăila . .	« 4^{80} «	« 4^{80} «	« 4^{80} «	« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
« Galaţĭ . . .	« 5^{80} «	« 5^{80} «	« 5^{80} «	în Severin . .	« 2^{30} «	« 2^{30} «	« 2^{30} «
				Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3^{30} «	« 3^{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:	PORNIRE IN SUS:
Dela Galaţĭ la Reni-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.	De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.